

OMUROWANY (4) *part praet pass pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w o- oraz w -owany); a jasne.

sg m N omurowany (3). ◇ n N omurowan(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: omurowany od kogo.

Sł stp s.v. omurować, Cn, Linde brak.

Ogrodzony, obwarowany murem; muratus Calep (4) : Muratus – Omurowani, Quod muros habet: hinc urbes muratae dictae: hoc est, muris circumdatae. Calep 682a; Permunitus – Dobrze opatrzeni omurowani. Calep 786a.

Wyrażenia: »mocno omurowany« (1): O tym kościele nieco nápiřzę/ [...] Ná wyřokiey řkále leżał/ mocno od Zydow omurowány/ bo ij iuř byli przed thym pokázili pogáni z Bábiloniey/ á wřzókořz godzien był lepiřzey opráwy y opátrzenia. BielKron 265.

»omurowane miasteczko« (1): Castrum – Grod, omurowane miařteczko. Calep 170b.

Cf NIEOMUROWANY, OBMUROWANY, OMUROWAĆ